Uredništvo in upravništvo:
Kolodvorske ulice štev. 15.

Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure.

Rokopisi se ne vračajo.

Inserati:
Šeststopna petitvrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanji daje se popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več.

Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 102. V Ljubljani v sredo, 2. julija 1884. Tečaj I.

Ljubljansko mesto in vožne direkcije državnih železnic.

Novi organizacijski štatut za državne železnice vzbudil je po avstrijskem novinarstvu živahne razprave, katere se pa nikakor ne ujemajo gledé svoje vsebine in tendence. Dunajska glasila nemško-liberalne stranke se večjidel delajo, kakor da bi bili Bog zna kako zadovoljni z centralističnim značajem nove uredbe, le „N. fr. Pr.“, katera je tudi dandanes še najresnejši organ naših protivnikov, zabavlja na vse pretege. Ona vidi v dotičnem štatutu zmago federalističnih idej ter ga naravnost imenuje „fundamentalni členi, prestavljeni v železnično stroko“. Izmed slovanskih listov so se češki, na čelu jim praška „Politik“, s prva nepovoljno izražali o novih določbah, toda njih protivje se je uže deloma poleglo, — in kar se čuje iz vplivnih galiških listov, kaže jasno, da Poljaci dobro uvidevajo obširno področje, katero je država izročila okrajnim vožnim direkcijam, ter ocenjajo pridobitve, izvirajoče iz nove organizacije deželam državnih železnic.

In v istini se nikakor ne dá tajiti, da je novi štatut važen delokrog odmeril okrajnim direkcijam. Pravo je zadel dunajski dopisnik krakovskega „Czasa“, primerjaje jih namestništvom v politični upravi. One določajo o najvažnejših poslih železničnega službovanja, o vožnji, o delavnicah in njih službi ter gospodarijo z železničnim materijalom. Jako važna je tudi določba, da okrajne direkcije razpisujejo in oddajajo skoraj vsa potrebna zakladanja, da se pa morajo ozirati v prvi vrsti na obrtnost in prvotno produkcijo dotičnega železničnega okraja. Ni čuda tedaj, da si vsako mesto želi, biti izbranim sedežem novega železničnega urada in da je zeló neljubo dirnilo Slovence, da se ministerstvo pri tej priliki ni moglo ozirati na kranjsko stolnico, ljubljansko mesto. Kajti po ukazu trgovinskega ministra se bodo ustanovile okrajne vožne direkcije na Dunaji, v Linci, Inomostu, Beljaku, Budjejovicah, Plznu, Pragi, Krakovi, Levovu, v Pulji in Spljetu. Dobro štetih jednajst imen, a zamán iščeš med njimi glavno mesto slovenskih pokrajin!

Vender bi sigurno krivico delali vrhovnemu osrednjemu organu naših železnic, ako bi to preziranje pripisavali neki animoznosti zoper slovenski živelj. Pri razdelitvi uradnih sedežev za dotične okrajne direkcije bil je bržkone merodajen trojni ozir, trgovinska (oziroma pri Pulji vojaška) važnost posameznih mest, njih lega v omrežji državnih železnic, ter posebne okolnosti, zadevajoče zdravstvene razmere, potrebne prostore za urade in stanovanja itd.

V našem slučaji je šlo za to, da se ministerstvo odloči med Beljakom in Ljubljano. Voliti med njima ni bilo tako lehko. Beljak, cvetoče trgovinsko mesto uže v srednjem veku, leži v vozlišči treh železnic, kajti tam se križa državna (preje Rudolfova) železnica z ono progo južne železnice, katera iz Maribora drži v Franzensfeste, ter posredno z ono, katera se pri Trbižu odcepi od državne črte in potnika po stari trgovinski cesti popelje s Koroškega v sosedno Italijo; poleg tega je trebalo pomisliti, da ima Beljak dokaj ugodno lego v osredji dotičnega okraja. Toda če primerjamo naravne prednosti ljubljanske lege z onimi, katere govoré za Beljak, če pomislimo, da državna železnica baš v ljubljanski ravnini zadeva prevažno trgovinsko cesto, katera veže Dunaj z jadranskim morjem, če se oziramo na število prebivalcev, na živahni promet in napredujočo obrtnost naše Ljubljane, — mogli bi trditi, da ima Ljubljana vsekako večjo pravico, biti ušteta med sedeže vožnih direkcij nego njen koroški tekmec, mesto beljaško. Niti to nas ne bo motilo, da sedaj državna železnica v Ljubljani neha, ter da je vsled tega naše mesto na periferiji železničnega omrežja, — kajti uverjeni smo, da bode prej ali slej, nadejamo se, prav v kratkem, se morala graditi dolenjska železnica, katera se bode sigurno prevzela v državno upravo, — in potem postala bode tudi Ljubljana neko osredje za državne proge. Ker tedaj ne najdemo zadržkov v trgovinskem pomenu in zemljepisni legi, iskati jih moramo v lokalnih razmerah našega mesta. Tú pa jih bodemo našli brez posebnih težav!

Čisto naravno je, da imajo vsi večji železniški uradi mnogoštevilen uradniški aparat na razpolaganje. Uže pri razmerno majhnih sedanjih prometnih uradih v Steyru in Beljaku bilo je nastavljenih po več kot 50 uradnikov. Ako pa uvažamo, koliko imenitnih agend se je sedaj odmerilo veliko večjim okrajnim vožnim direkcijam, potem se ne bodemo motili, ako njih uradniško osobje z vsemi strežaji, delavci in pomagači cenimo na več stotin osob. Za to mnogobrojno osobje, za vse te rodbine, urade itd. pa treba stanovanj — in odkod bi jih vzeli v Ljubljani? Ne dá se tajiti, da imamo uže dandanes jako občutljivo pomanjkanje pripravnih stanovanj v našem mestu. Pomislimo sedaj, da mora vsaj uradniško osobje stanovati večinoma blizu kolodvora, da bi uradi na vsak način ravno tam morali imeti svoje prostore, in predložimo si potem mirno in hladnokrvno samo to vprašanje: Odkod pripravne uradniške prostore, odkod dostojna zasebna stanovanja? Ako bi ministerstvo danes našemu mestu naklonilo okrajno železnično ravnateljstvo, za Boga, ne vedeli bi, kam ž njim, in naposled morali bi barake graditi za uradnike, delavci pa in sluge prenočevali bi na prostem, kakor ercegovski hajduki. V tem oziru je veliko napako storil mestni zastop, kateri se je lansko leto mimogredé enkrat bavil s tem vprašanjem. Sklenil je peticijo ter mislil, da je z nekoliko lepih besedij uže rešena njegova naloga. Predlog, sicer po svoji ideji vse hvale vreden, ga je bil iznenadil, on ni bil pripravljen nanj, in k vsej nesreči ga niti oddal ni v posvetovanje kakemu odseku. Ako bi tedaj mestni zastop takoj se polastil tega vprašanja, ako bi, oziraje se na velike koristi, katere donaša tako važen urad dotičnemu kraju, izrekel svojo pripravljenost, na mestne troške, iz posojilnega zaklada zidati potrebna poslopja ter jih v najem dajati državnemu erarju in železničnim uradnikom — ako bi se tedaj odpravil nedostatek gledé stanovanj — uverjeni smo, da

Listek.

Dogodek na Michiganskem jezeru.

(Zlatorodov.)

Bil je mrzel večer v oktobru. Debela megla je širila se in valila nad Michiganskim jezerom, čigar peneče valove je hud veter gnal proti jugu.

Skozi meglo se je slišalo enoglasno neprijetno zvonjenje. Prihajalo je to svarilno znamenje od parnika, ki je skozi meglo plul na jug. „Leviathan,“ tako je bilo ime velikemu temu parniku, je šel iz Buffala v Chicago. Na krovu je bilo 200 potnikov, največ irskih in nemških naseljencev, ki so bili v podkrovu. Razen tega je bilo po parnikovih prostorih porazmeščenega blaga, mnogo zabojev in 150 sodov petroleja, ki je svoj predirni duh pošiljal po vsem brodu.

Med ljudmi na brodu v podkrovu bil je tudi mlad mehanik iz Slovenske, ki je šel na novi svet, da bi v kakem večem mestu amerikanskem našel ugodno polje, svojim obilim zmožnostim. Bil je ta mladenič Janko Samonožnik, zale, prikupljive postave, inteligentnega izgledanja, čedno oblečen, ki se je prav dobrodejno odlikoval od marsikaterega potnika, ki so bili deloma surovi cunjasti tepci.

Nekatere skupine so kartale, pa so tako vriščale in prepirale se, da je manjkalo malo do velicega pretepa. Mlademu možu se je studilo to počenjanje, torej zapusti zaduhli, z ljudmi prenapolnjeni podkrov, pa gre gori na krov. — Spodej ob straneh bila je odprta galerija, kjer so mogli kajitni potniki dihati sveži zrak, če se jim je ljubilo. Nekaj gospà je moglo biti tamkaj, ki jih pa Samonožnik ni videl, ker mu jih je skrivala lesena pregraja. Razločeval je ženske glasove, ki so se pritoževali nad grdim smradom petrolejevim. Pa res je bil petrolejev vonj zmeraj hujši in neprijetniši. Naposled se je moglo to čudno zdeti tudi brodovim oficirjem. Kapitan dá povelje, naj se pogleda v dolenji prostor, če je blago še v svojem pravem skladu.

Ko odpró vrata, zakadi se debel, dušeč dim prestrašenim ljudem nasproti. Blago v brodu je gorelo. Petrolej se je bil užgal po nesrečnem pripetljaju. Vročina je bila uže raznesla nekoliko sodov, in goreča tekočina se je razlila kakor strašna ognjena kača po prostoru. Ko yankeejski kapitan to vidi, takoj spozna, da „Leviathan“ je izgubljen. Hitro dá vrata zapreti in zadelati, da bi pritekajoči zrak ognja še bolj ne razširjal. Gasiti požar, to nikomur ni prišlo na um, bilo bi tudi vse zastonj; zdaj je veljalo strašno nesrečo le kolikor moči ustavljati.

Med tem se je po bliskovo po ladji raznesla novica o strašni nesreči. Potniki prideró iz podkrova gori na krov, zgrajajo, kričé in napravljajo vseobčno zmešnjavo. Grozno je bilo slišati ihtenje, jokanje in stokanje žensk in otrok.

Le dva čolna sta bila na palubi, noseča še ne 80 ljudij, če so se dobro stisnili. Spusté ju v vodo, ko je bil parostroj delati prenehal.

bi stvar morda uže danes imela drugo lice ter da naše glavno mesto ne bi ostalo brez okrajnega ravnateljstva. In hranilnično društvo imelo bi krasno priliko, s svojimi bogatimi prebitki radodarno podpirati podjetje, katero ne bi vzbudilo nikake kontroverze gledé svoje občne koristnosti!

Pomanjkanje primernih ubikacij — to je bila tedaj po našem mnenji glavna zapreka; pripomogle so morda še nekatere stranske nerodnosti in nepremišljenosti. Tako se pripoveduje, da je nek višji uradnik posebno se upiral in protivil Ljubljani; zlasti to je poudarjal, da je mesto silno nezdravo, pravi Cayenne, in da bi dobro podprl to po vsem neopravičeno trditev, priložil je svojemu poročilu — *Ironie des Schicksals*! — glasoviti oklic vodovodnega odseka ljubljanskega mestnega odbora, v katerem se v istini čita črno na belem, da pripada Ljubljana, naša zdrava bela Ljubljana — najbolj nezdravim mestom avstrijskega cesarstva!

Toda, nam ni za rekriminacije, na tem nam je, da se popravi, kar je bilo zamujenega, ter da se s časom vender le pridobí glavnemu mestu kranjske dežele okrajno vožno ravnateljstvo državnih železnic. Število sedaj osnovanih direkcij ni absolutno, je le začasno in in pomnožilo se bode v istej meri, v kateri se bode razširjalo omrežje državnih prog. Naša naloga mora tedaj biti v prvi vrsti, da se potezamo za dolenjsko železnico, za naravno nadaljevanje državnih črt proti jugovzhodu. V tej zadevi naj se neprestano oglasita deželni zbor in mestni zastop ljubljanski; poslednji pa naj gleda tudi na to, da se sicer uravnajo vse razmere tako, kakor to zahteva trgovinsko ministerstvo od onih mest, katerim je namenila velike in važne svoje urade, železnične okrajne direkcije.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor smo uže poročali, vršile so se predvčerajšnjem v kmetskih občinah na **Moravskem** volitve za deželni zbor. Voljenih je 22 českih in 9 nemških kandidatov. Nemška stranka izgubila je jeden mandat. Za volitve v mestih in trgih postavila je česka stranka v 16 okrajih svoje kandidate, a nemška v 24. Mesta in trgi volijo 37 poslancev.

O povodnji v **Galiciji** piše se „Pol. Corr.“ iz Levova: Groza in strah pred elementarno nesrečo, ki je zadela našo deželo, je nekoliko ponehala. Škode, prouzročene v 24 okrajih, torej več nego v polovici dežele, ni še mogoče, na tanko določiti. V vseh okrajih, katere je zadela nesreča, so ceste in železnice tako poškodovane, da preiskovalne komisije le počasi morejo vršiti svojo nalogo. Sreča v nesreči je le, da so vsi poklicani faktorji precej poskrbeli za to, kako bi bilo mogoče, olajšati breme ponesrečenim. V Krakovu in Levovu sestavila sta se precej podporna odbora, ki vodita nabiranje milodarov. Nj. veličanstvo cesar podaril je koj iz početka 8000 gld., in tudi poljsko plemstvo ni odtegnilo svoje radodarne roke. Tudi politične in avtonomne oblasti delujejo hvalevredno v korist poplavljenih okrajev. Sevéda bo moral tudi deželni zbor mnogo, mnogo storiti, da se vsaj nekoliko olajša zdvojni položaj prebivalstva, kateremu je povodenj prizadela ogromno škodo.

Hrvatski sabor sprejel je včeraj v tretjem čitanji proračun za 1884. Sabor obdržaval bo menda še kakih deset sej, potem pa bode razpuščen. Nove volitve vršile se bodo najbrže meseca septembra.

Tuje dežele.

Iz **Sofije** se poroča, da je knez Aleksander včeraj odpotoval v Trnovo, kjer bode dne 6. t. m. osobno otvoril sobranje. Položaj sedanjega bolgarskega ministerstva je težaven; zatorej se Cankov dogovarja s konservativno stranko, da si osigura večino v sobranju. Ako dogovarjanja ne bodo imela vspeha, prevzela bo najbrž radikalna stranka vlado in Karavelov bode pozvan, da sestavi novo ministerstvo.

V **angleškem** parlamentu izvojeval je Gladstone veliko zmago; od konservativne opozicije nasvetovana nezaupnica odložila se je na nedoločen čas, morebiti za vselej. Morebiti je s tem zadovoljna tudi opozicija, kajti gotovo je, da bi bil predlog o nezaupnici z precejšnjo večino glasov zavržen.

V gorenjem **Egiptu** zavladalo je silno pomanjkanje. Katoliški misijonarji in drugi Evropejci, ki so uže dolgo tam naseljeni, pripovedujejo, da prebivalstvo od gladu umira. Mahdijevi glasniki sprejemajo se tam radostno. To je tudi uzrok, da se angleška vojska mesto v Sudan, dirigira v gorenji Egipet. Splošno mnenje je, da bode najbrž tudi gorenji Egipet pal Mahdiju v roke. Narod pričakuje od njega več pomoči, nego-li od sedanje vlade.

Dopisi.

Iz **Rateč na Gorenjskem** 29. junija. (Izv. dop.) Dolgo časa sem čakal, bode-li se kedo oglasil proti dopisniku „Slov. Naroda“, kateri je v dopisu, datovanem z 26. maja, pred svetom grdil našo srenjo in prav po nepotrebnem napadal župana, žandarje in srenjčane sploh. Objavil je celo vrsto nesreč, katere so se baje dogodile vsled neprevidnega ravnanja z dinamitom; ali njegove vesti so deloma neresnične, deloma tako pretirane, da o njih molčati ne smemo. Saj gre tú za čast in za gmotno korist naše občine! Vsako leto prihaja mnogo tujcev v našo krasno dolino, ogledat si naravne lepote in v svežem planinskem zraku okrepčat v mestnem zidovji otrpnelo truplo. Kaj si bodo mislili, ako po domačih časnikih čitajo tako zlobno sestavljena poročila! Res je, da mnogo Ratečanov dela v rabeljskem rudniku, kjer se poslužujejo dinamitnih patron, in da je časi kak zanikerněž tako patrono tudi seboj prinesel. Tudi tega ne bomo tajili, da se je nekemu knapu Jan. K. razpočila patrona ter mu odtrgala prste na roki. A to se ni zgodilo lansko leto, kakor „Nar.“ dopisnik trdi, temveč uže l. 1881 na večer pred sv. Jožefom, tedaj pred več nego tremi leti.

Zlobni namen dopisovalčev razvidi se tudi iz tega, da pripoveduje o neki eksploziji sredi vasi, katera je zdrobila nad 40 šip na oknih bližnjih hiš. To se pripoveduje tako, da bi vsakdo moral misliti, da se je to zgodilo pred kratkim, letos ali vsaj lani, in vender je tega uže **13 let!!** Sicer je bilo le devet šip pobitih, in dotični je takoj sam iz lastnega nagiba poravnal vso škodo. Kar se pa tiče one „parade“ na čast županovi dekli „Marini“, je le toliko res, da je nekdo ustrelil, toda ne pred županovo hišo, temveč v precej oddaljenem sadnem vrtu posestnika Jan. Pleša, in ne z dinamitno patrono, temveč s pištolo. Udova Weiman, o kateri trdi iznajdljivi dopisnik, da bi jo bila kmalu raztrgala dinamitna patrona, je sama povedala žandarmerijski patruli, da jej ni nič znano o kaki nevarnosti za njeno telesno varnost.

Gola izmišljotina pa je, da se oblastva nič ne brigajo za take izgrede. Žandarji spolnujejo svojo dolžnost, g. župnik je s prižnice svaril pred zažiganjem dinamitnih patron, in še pred Veliko nočjo je naš župan pred cerkvijo razglasil, da bode vsakdo strogo kaznovan, kateri s streljanjem z dinamitnimi patronami javni mir kali.

Po vsem neutemeljeno je pa tudi, kar dopisnik kvanta o denarnem gospodarstvu našega župana. Občinski računi se natančno pregledujejo, vsaka točka se preiskuje, potem so skozi 14 dni, kakor postava veleva, vsakemu na ogled v občinskem uradu, kar se javno razglaša, in še le potem jih odobruje srenjski zastop.

Toliko v odgovor „Narod“-ovemu dopisniku. Svetujemo mu, da bi prosti svoj čas, katerega mora imeti v izobilji, za kaj boljšega porabljal, nego da s svojimi zlobnimi poročili grdí in osramotuje mirno našo občino pred drugim svetom! *X.*

Iz **Toplic na Dolenjskem** 29. junija. (Izv. dop.) Posebne živahnosti še ni v naših toplicah. Dolgotrajno deževje ni ljudi semkaj mikalo, da si se v tukajšnjem kopelišči ponujajo bolnikom in nebolnikom razen tople zdravilne vode razne komoditete, za katere si neutrudno prizadeva najemnik toplic, zdravnik Kulavic. Tukajšnji kraj z okolico zanima zdaj zidanje šole in mosta pri Polji prek Krke. Oboje je tukaj silno potreba. Naša velika šolska občina, broječa okoli 2500 ljudij, je brez šolskega poslopja; otroci se učé le v majhni najeti sobici. Pri zidanji novega poslopja naj se pa dobro preudari, ali bode namerovana

---

Kapitan, mornarji, parostrojn ki, kurivci in drugo parnikovo moštvo poskakalo je najprej v čolnova, po načelu: vsakdo je sam sebi najbližnji. Preklinjevaje in tulé se prisili še nekoliko orjaških Ircev za njimi. V malo minutah sta bila čolna do tonjenja prenapolnjena; kapitan dá konope preseči. Na ladiji ostalim nesrečnikom pa zakliče, da jim bo pomoč poslal nevtegoma.

Najbližnja luka je bila Sheboygan, tjakaj je hotel kapitan veslati. V najboljem slučaji, ako se v megli ne izgubi, in ako se mu sicer kaj ne ponesreči, mogel je v zatišje prispeti v 12 urah; ako je hotel pa gorečemu parniku pomoč poslati, treba je bilo zopet 12 ur, in v tem neskončno dolgem času mogel je parnik izgoreti uže do vode.

Čolnova oddrčita v meglo; za njima pa je šlo tarnanje in jokanje žensk in divje kletve moških; v malo minutah sta izginola iz vida.

Ljudje na ladiji, gotovemu poginu posvečeni, bili so sedaj sami sebi prepuščeni. Vladala je najstrašnejša zmešnjava, zlasti ker se je ogenj prejél v spodnji predel in ker je gosti, zadušljivi dim povsod se ven kadil. Rešenje bilo je nemogoče, vsakdo je gledal v svojo pogubo.

Nekdo je predložil, naj se brzo plav skupaj zbije. Toda za to ni bilo časa, pa tudi lesa ni bilo. Kdo bo deske in hlode od ladije odtrgal? Nekateri potniki se prepašejo z rešilnimi pasovi, nekaj si jih preskrbi desko ali podobnega lesa, s čigar pomočjo bi se mogli na vrhu ohraniti. Ali kaj, ko tudi tega ni! Vsakdo skrbi sam za-se; močnejši jemlje slabejšemu; bilo je mnogo prepira, vroče borbe, krvavega poboja za ubogi kos lesa.

Samonožnik vidi, kako si prizadeva lepa, mlada gospodičina, bledega obraza in črnih las, da bi si opasala rešilni pas, ki ga je bila prinesla iz kajite. Dolgonogi, dobro oblečeni Angež to vidi, priskoči k nji, pa ji surovo iztrga rešilo. Gospodičina je jokala jeze, kričala strahu in obupno vila roke.

Vrlemu Slovencu se je močno smilila sirota, dasi je bil sam v smrtni nevarnosti. Z največim naporom in z največjo močjo si je zagotovil močno planko, ki je potnikom služila kot klop, in katero je igraje odluščil Z revolverjem v roci je stražil svoj dragoceni zaklad.

Mlado gospico so pririli tjà blizu njega.

„Gospodičina!“

Zaklicana se ozrè ter ga prašaje pogleda s solznimi očmí.

„Vi iščete rešenja?“

„Oh, moj Bog, sevéda, rešenja! Nečem zgoreti, nečem utoniti! To je prestrašno!“

„Vidite, tukaj imam močno desko, ki more za silo držati dve osebi.“

„Vidim.“

„Hočete je li polovico?“

„Saj je ne morete prelomiti.“

„Ni treba; lehko nosi obadva. Ako imate srce, skočite za menoj v vodo. Prijel Vas bom, pa držal. V žepu imam konopec, ž njim Vas bodem privezal za desko. Hočete li?“

„Ne vém . . .“

„Morda imate ljudi, kateri so dolžni, skrbeti za Vas. Doslej tega nisem opazil. Imate rodovince na ladiji?“

„Ne; potujem čisto sama.“

dvorazredna šola zadostovala; ako se pridružijo še otroci iz male soteške fare, kar bi bilo primerno, tedaj pa naj bi se trirazredna šola zidala. Da bi se okinčal kraj, svetoval bi, da se lice nove šole obrne proti cesti, in ne tako, kakor se namerava menda že po izdelanem načrtu. — Most čez Krko pri Polji vstrezal bi jako tukajšnjemu ljudstvu: vezal bi Toplice po ravni črti z Dvorom im Žužemberkom, ljudstvo bi iz soteške fare, kjer zdaj duhovnika nimajo, ložje v Toplice v cerkev prihajalo, otroci bi mogli sem v šolo hoditi, ljudstvo bi iz ajdoviške župnije v Toplice prihajalo, naši ljudje bi lože hodili v vinograde na onstran Krke itd. Naj torej dotični možje pospešujejo, da se omenjeni most prej ko prej postavi. *A. II.*

Razne vesti.

— (Planet Coelestina.) V noči med 27. in 28. junijem je adjunkt g. J. Palisa na dunajski zvezdarni našel nov planet, ki je zvezda 125. velikosti. Ta novi planet ima število 237, in prof. pl. Oppolzer mu je dal ime Coelestina.

— (Dva častnika vstreljena.) Iz Madrida poročajo brzojavi, da so vstrelili te dni dva španjska častnika v Gerena. Oba sta bila oženjena in imela velike družine. Zato so obče mislili, da ju bode kralj Alfonzo pomilostil. Bila sta zapletena v vojaško zaroto, kateri so prišli v aprilu na sled. — Ta obsodba kaže, da misli vlada energično postopati proti vednim uporom svoje armade.

— (Žrtva trtne uši.) Francoski posestnik šel je te dni s 13letnim sinkom v svoje vinograde, da bi si ogledal škodo, katero mu je prouzročila trtna uš. S solznimi očmi je mož gledal popustošenje vinske trte in rekel je svojemu sinu: „Dovelj časa sem uže na sveti in ker poginjujejo moji vinogradi, hočem tudi jaz poginiti!“ Po teh besedah je letel k bližnjemu vodnjaku in skočil vanj. Sosedje so brzo prileteli, a moža so potegnili mrtvega iz vode.

— (Les iz slame.) V Ameriki izdelujejo les iz slame, ki pride v obliki debelih plohov na prodaj. Kakor pravi les, more se obdelovati z vsakim mizarskim orodjem, dá se lepo likati in še lepše barvati. Zato tekmuje uže sedaj s pravim lesom, ki postaja v Ameriki vedno dražji. Slame pa je v obilici in navadno segnije na velikanskih žitnih poljih brez kake koristi. Nova znajdba pa jo tako umno uporabi, da bode sedaj tudi slama dajala mnogo dobička.

Domače stvari.

— (Gospod deželni predsednik) baron Winkler odpelje se danes zvečer z brzovlakom na dopust v Logatec, kjer se bode mudil nekoliko tednov. Svoj dopust misli visokorodni gospod v to porabiti, da izdeluje več važnih zakonskih načrtov, v prvi vrsti za kranjske občine prepotrebni občinski red.

— (Imenovanje.) Gosp. deželni predsednik imenoval je gosp. Evgena Mahra v Ljubljani in gospoda Ant. Ariglerja v Montoni gozdarskim asistentom II. vrste; gozdnega čuvaja gosp. Josipa Žabkarja v Gornjem Gradu, gozdarskega pomočnika gosp. Alfreda Budo v Kostanjevici, zasebnega gozdarskega adjunkta gosp. Vdovića v Hammerstielu in zasebnega gozdarskega adjunkta Ed. Pfeffererja v Posterici pa je imenoval gozdnim čuvajem III. vrste.

— (Priprla) je policija včeraj Andreja Boščaja z Dobrega Polja blizu Lašč, kateri zna baje kaj izvrstno zobé puliti. A ker nima zato postavne sposobnosti, izročila ga je policija sodniji, pred katero se bode imel uže v novič zagovarjati zaradi mazaštva.

— (Razuzdan človek.) Pred porotnim sodiščem bil je včeraj 1. julija zatožen 33letni kamnosek Gašpar Požar, po domače Sajevčev, iz Gorenje, kateri je bil uže dvanajstkrat kaznovan zaradi tatvine, goljufije in pretepa, hudodelstva težke telesne poškodbe, hudodelstva razžaljenja cesarja, hudodelstva razžaljenja uda presvetle cesarjeve rodbine in hudodelstva bogokletstva. Dné 13. oktobra 1883 sešel se je zatoženi z Jakobom Poženeljem iz Črnega Vrha blizu Idrije, kateri se je vračal iz sejma v Senožečah, kjer je bil prodal sukna za kacih 100 gld. Zatoženi Gašpar Požar je vedel, da ima Jakob Poženelj novce seboj, in zato ga je povabil, naj gré ž njim, da mu bode dal jako ceno izvrstno ponarejene bankovce. A Poženelj je odvrnil, da s tako robo ne mara ničesa opraviti imeti; da bi se rešil nadležnega spremljevalca, šel je v vasi Kravja Dolina v gostilnico. A zatoženi Gašpar Požar čakal je na cesti, dokler ni prišel Jakob Poženelj iz gostilne, in tam je moža silil, da naj se vsede in pogleda ponarejene bankovce. Dasi je Poženelj zopet izjavil, da ne mara videti ponarejenih novcev, seže le zatoženi Požar v žep in reče: „Le poglejte jih!“ — a pri tem pa izvleče mestu bankovcev nabasan samokres in ga sproži proti glavi Jakoba Poženelja; slučajno je Poženelj glavo umaknil in to ga je rešilo gotove smrti; svinčena zrna prestrelila so mu le klobuk. Ko je zatoženi videl, da strel iz samokresa ni učinil svoje dolžnosti, začel je Poženelja s samokresom po glavi bíti, na kar ga je Poženelj zgrabil in na tla vrgel. Zdajci pa izvleče zatoženi Gašpar Požar v ruto zavit velik kamen in pričel je zopet bíti Poženelja po glavi, tako da mu je prizadjal šestindvajset ran, in se je Poženelj zgrudil v nezavesti. Potem je Gašpar Požar oropal Poženelja za 100 gld. denarja, katere je imel v listnici. Dné 16. februvarija 1884 so Požarja žandarji prijeli. Požar je potem zakrivil v zaporu še hudodelstvo razžaljenja Njih veličanstva in cesarice in bogokletstva. Porotniki (načelnik g. Anton Klein) potrdili so vseh šestero vprašanj jednoglasno, in Gašpar Požar bil je od sodišča obsojen za vse življenje na teško ječo, poostreno vsak mesec s postom in vsacega 13. oktobra, dokler bo živel, v zaporu s trdim ležiščem, tamnico in postom. Ko mu je predsednik sodišča deželne sodnije, svetovalec g. Ravnihar, objavil sodbo, rekel je zatoženi Požar: „Hudič naj vzame vse porotnike!“ — S to obravnavo so porotne sodnije te sesije končane. Ker sta urednik „Ljud. Gl.“, g. Ferd. Suhadobnik, in učitelj g. Ivanetič iz Mengiša preklicala razžaljivo „Poslano“ proti uredniku „Slov. Naroda“, g. Iv. Železnikarju, v zadnji številki „Ljud. Glasu“ in plačala troške, zato odpade na 2. julija t. l. nastavljena obravnava zaradi pregreška razžaljenja časti.

— (Ukradena) je bila pred dvema dnevoma v hiši Pred škofijo št. 19 v drugem nadstropji gospodičini P. zlata ura, na zadnjem prikrovu okinčana z cvetlicami, od neznanega tatu.

— (Ukradene racke.) Na Karolinskem predmestji je bilo ukradeno pretečeno nedeljo posestnici Franji Škrjančevi štirinajst mladih rac, katere so plavale po jarkih blizo hiše. Policija je prijatelju mlade račevine, katero jo je v ruti odnesel, uže na sledu.

— (Občinska volitev.) V Lokah (okraj kamniški) voljen je posestnik France Cevec za župana, posestnika Josip Škofic in Aleks. Zalaznik za občinska svetovalca.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 2. julija. Kakor se čuje, dobili so zakonski načrti gledé pospeševanja deželne kulture z ozirom na vodne gradnje in naredbe proti neškodnemu odtóku gorskih vod cesarjevo potrjenje.

Marseille, 2. julija. Tekom štiri in dvajset ur do šeste ure včeraj zvečer so umrle tri osebe za kolero.

Dunaj, 1. julija. Avstrijsko društvo rudečega križa darovalo je žrtvam povodnji v Galiciji 3000 gld.

Levov, 1. julija. Podporni odbor v Přemislu naznanja veliko nevarnost nalezljivih boleznij, ki preté vsled dolge povodnji in vsled nastale gnjilobe v stoječi vodi. Zato je bil danes odposlan deželni inženér v Přemisl, da ukrene potrebne profilaktične naredbe.

Berolin, 1. julija. Tajni svètnik Koch gre takoj v Pariz in od tod v Toulon, kjer bode ponudil svoje znanje za določbo značaja kolere in delal nove studije o svojstvih bolezni in njenem razširjanji. Komisija za kolero je svoje delo dokončala; rezultat njen se je poslal velevlastim v posvetovanje.

Pariz, 1. julija. „Agence Havas“ naznanja: Necojšno noč so v Marseillu umrle 3 osobe za kolero.

Marseille, 1. julija. Vročina zelo huda. Zaradi karantêne je promet z ladijami skorej čisto ponehal. Oče mlade deklice, ki je včeraj umrla tekom jedne ure za kolero, skočil je zvečer iz obupnosti v morje.

Toulon, 1. julija. Od sinoči pet mrličev za kolero.

Bern, 1. julija. Zoper kolero ukazale so se na južnih mejah skrbne varstvene naredbe.

„Potemtakem odločite se hitro! Gré za življenje in smrt! Ne vidite? Ogenj se bode prejél skozi ladijo. Tu, na najdaljem kraji je vroče, da ni več prestajati. Poglejte, tam uže plamen šviga!“

Res je bilo tako. Prostor za blago in podkrov bil je ves v ognji. Petrolejski sodi so popokali in tekočina se je razlila, kamorkoli se je mogla. Še četrt ure in „Leviathan“ bode v strašanskem požaru. Na to je Samonožnik gospico opozoril.

Gospica je to sprevidela. Strahu se zgane ter si zakrije obraz, da ne bi videla groznega pogibanja.

„Čas je!“ reče Samonožnik. „Raje hočem z desko skočiti v mrzlo vodo, kakor v petroleju zgoreti. Storil bodem, kar bodem mogel, da Vas rešim. Bodite srčna! Kadar bode ves parnik velik ogenj, videla se bode svetloba daleč okolo; mogoče, da nas zagledajo ribiči, ali celó, da pridejo parniki; rešeni bodo, kateri bodo preživeli to nesrečo. Zatorej, gospodičina . . .“

„Prav govorite, gospod,“ šepetne gospica. „Zahvalim se Vam za to veliko dobroto. Moj Bog, nihče za-me ne poskrbi! Ubogala Vas bodem.“

„Le ne muditi! Če se bodemo dalje mudili, napadli naju bodo drugi, ko pride trenotek največe nevarnosti, čas pogibanja, napadli naju bodo kakor besni ter nama desko jemali. Sedaj skočim v valove; kadar me vidite, da se prikažem iz vode, skočite za menoj brez strahu.“

Rekši, vrže Samonožnik nepotrebni revolver v vodo, zgrabi z obema rokama desko ter skoči ž njo z ladije v vodo. Izgine pod penečo vodo, pa se brzo pokaže zopet z desko na vrhu.

Gospodičina izroči dušo Bogu, zamiži, pa skoči. Samonožnik jo vjame za obleko ter jo krepko drži pri vrhu. Reče ji oprijeti se deske. Na to plavajoč desko pred seboj odganja, da bi se oddaljil od gorečega parnika. To je bilo tudi silno potrebno, kajti mnogo nesrečnikov na ladiji opazilo je njegovo početje ter hotelo za njim poskakati. Da se je za desko prijel le še jeden, bili bi vsi izgubljeni.

V par trenotkih izginila je deska v megli. Slovenec pritrdi mlado rešenko s konopom za desko, da ni mogla ž nje zdrčati, pa sebi samemu dobi bolje mesto. Tako sta čakala izida nesreče, ki je v desetih minutah res jel vršiti se. Ogenj je na dvajset krajih naenkrat švignil iz „Leviathana“, do dna in do krova ga uničujoč. Divje vpitje, bolečinepolno tuljenje, mozeg pretresajoče krikanje, grozno stekanje in zdihanje pogibajočih slišalo se je daleč na okolo. Nad 100 ljudi moralo je v tem strašnem trenotku odločiti se, hoté li poginiti v ognji ali v vodi. Pogosto je bilo slišati, da je voda plačnila, kakor bi bila vánjo bonknila teška telesa. Bili so pač oni nesrečniki, ki so si izvolili, umreti v hladnih valovih.

Zmeraj veličastnejši in groznejši je bil požar, ki je na daleč rdil meglo. Tuljenje in kričanje in stokanje je nehavalo in ponehalo. V četrt ure slišala sta rešenca na deski le še plačnenje vode in prskanje ognja. Sta bila li sama, ki sta se rešila? Samonožnik zakriči parkrat s svojim najmočnejšim glasom: „Je li kdo blizu, ki plava?“ Toda nihče se ne oglasi iz mokrega groba, ki jih je toliko pogoltnil . . . .

(Dalje prihodnjič.)

Rim, 1. julija. Naznanjen slučaj kolere je sledeč: Iz Toulona je prišla družina 9 osob; v Ventimigliji so jo preiskavali. V Saluzzo zbolela je stara žena te družine za kolero in umrla v lazaretu. Tudi jedna hči je zbolela, a ne za kolero. Družina je čisto osamljena in do sedaj po polnem zdrava.

Rim, 1. julija. (Zbornica.) Mancini izjavlja, da Italija sprejme konferenco s pogojem, da bode skrbno pregledala angleško-francosko pogodbo. Nigri in Baravelliju se je naročilo, čuvati interese Italije in Evrope, a ne da bi s tem povekšala zadrego Angleške.

London, 30. junija. V spodnji zbornici napravil je Gladstone, da bode vlada zbornici v potrjenje predložila pogodbe, ki se bodo sklenile v konferenci. Childers poroča, da konferenca ni še določila dneva za prihodnjo sejo.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 2. julija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80·40
» » » srebru	81·45
Zlata renta	102·45
5% avstr. renta	95·70
Delnice národne banke	852·—
Kreditne delnice	300·10
London 10 lir sterling	121·75
20 frankovec	9·67½
Cekini c. kr.	5·77
100 drž. mark	59·50

Uradni glasnik

z dné 2. julija.

Pri izžrebanji serij posojila z l. 1854. izžrebane so bile naslednje serije, in sicer štev.: 3 125 354 474 487 879 899 918 997 1037 1126 1137 1149 1209 1309 1630 1640 1796 1813 1875 1912 1918 2051 2092 2256 2285 2402 2520 2640 2673 2870 2897 2913 2987 3014 3062 3284 3602 3653 3711 3726 in 3928.

Eks. javne dražbe: V Ložu posestvo Jarneja Blažiča iz Starega Trga (1640 gld.) dné 30. jul., 30. avg. in 1. okt.; — zemljišče Jan. Zalarja iz Rudolfovega (117 gld.) dné 30. jul., 30. avg. in 1. okt.; — posestvo Jak. Namreta iz Starega Trga (1990 gld.) dné 26. jul., 27. avg. in 26. sept.; — zemljišče Jan. Hitija iz Nove Vasi (80 gld.) dné 30. jul., 30. avg. in 1. okt. — V Kranji posestvo Andr. Štuparja iz Olševka (1174 gld.) dné 4. avg., 4. sept. in 4. okt.; — zemljišče Jan. Oražema iz Naklasa (972 gld. 50 kr.) dné 28. jul., 28. avg. in 29. sept. — V Senožečah zemljišče Andr. Novaka iz Famelj dné 13. sept.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. mestni deleg. sodniji v Rudolfovem za davkarsko občino Potov Vrh; poizvedbe dné 8. julija.

Razpisane službe: Pri c. kr. dež. sodniji v Ljubljani stopinja sodn. svètnika višje dež. sodnije. Molbenice do 15. julija t. l. predsedništvu dež. sodnije. — V sodnijskem okraji škofjeloškem služba konjača. Molbenice tekom štirih tednov c. kr. okr. glavarstvu v Kranji.

V najem se daje lov za občino Podgorje dné 31. jul. ob 10. uri dopoludné v uradu c. kr. okr. glavarstva kamniškega.

Tujci.

Dné 30. junija.

Pri **Maliči:** Rehn, c. kr. generalni konzul, in Theimer, trgovec, z Dunaja. — Wolf, c. kr. uradnik, iz Inomosta. — Wüst, zasebnica, iz Au-se-a. — Wellmann, zasebnica; Schepitz, zasebnik, in Gentilomo, lesni trgovec, iz Trsta. — Testin, usnijar, iz Kočevja.

Pri **Slonu:** Kristen, trgovec, s soprogo, iz Reichenbacha. — Schiffner, c. kr. pom. profesor, s soprogo, iz Pulja. — Ahačič, fabrikant, iz Tržiča. — Nadrah, župnik, iz Miramare. — Vidergar, župnik, iz Podkraja.

Umrli so:

V bólnici:

Dné 29. junija. Gašpar Prošek, gostač, 86 l., za starostjo.

Dné 30. junija. Jakob Hlebš, gostač, 71 l., naduha.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
1. julija	7. zjutraj	736·88	+16·6	zpd. sl.	p. js.	
	2. pop.	736·37	+25·6	svzh. sl.	»	0·00
	9. zvečer	736·72	+20·8	jzpd. sl.	obl.	

Josip Raunichar

Židovske ulice, Ljubljana,

priporoča svojo bogato izbrano zalogo

čevljev

za gospode, gospe in deca

jako solidno izgotovljene in najelegantneje oblike.

Cene so, kar je možno, nizke, in se vse naročbe točno izvršujejo.

Moko

iz najboljše in pristne **banaške pšenice,** po polnem suho, namleto v lastnem **umetnem malinu na valjárje**, priporoča po najnižjih cenah na veliko in na drobno

M. J. Guardia

Ljubljana

Slonove ulice št. 50.

65 kr.

velja par dobrih

glacé-rokavic

z dvema gumboma

za gospe

pri

J. S. Benedikt-u

pri *„Spinnerin am Kreutz“*, Stari trg.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige društva sv. Mohorja

in tudi sledeče knjige:

Cimperman, Pesni. 60 kr.
Decker, Fizika in kemija. 70 kr.
Filipović, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
Haderlap, Tisoč in ena noč. V snopičih po 20 kr.
Kačić-Miošić, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
Klaić, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 28 kr.
— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
Kosec, Krščansko-katoliško nravoslovje. 1 gld. 20 kr.
Lapajne, Fizika za ljudske šole. 25 kr.
Orožen Val., Spisi. 60 kr.
Padar, Zakon in žena. 40 kr.
Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.
Razlag J. R., dr., Pesmarica. 60 kr., vez. 80 kr.
Slomšek A. M., Zbrani spisi. I. knjiga: Pesni. 90 kr.
— Zbrani spisi. II. knjiga: Basni, prilike in povesti. 1 gld. 20 kr.
— III. knjiga: Životopisi. 1 gld. 30 kr.
Šmid Krištof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
Tomšič, Dragoljubci. 45 kr.
— Peter Rokodelčič. Vez. 45 kr.
Vraz Stanko, Izabrane pjesme. 1 gld. 80 kr., elegantno v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
Žnidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

Izgubila

se je sivo-črna **doga** s medenim ovratnikom, koja sliši na ime «Satan»; oddá naj se v Ljubljani v hotelu pri «Slonu.»

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Matice Slovenske“

in sicer:

Národni Koledar in Letopis «Matice Slovenske» za 1867. l. 20 kr.
— za 1868. l. 50 kr.
Letopis «Matice Slovenske» za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— «Matice Slovenske» za 1874. l. 50 kr.
— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1880. l. — — — — 50 kr.
— za 1881. l. — — — — 1 gld.
Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.
Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.
Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.
Slovenski Štajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.
— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.
Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Raič. 50 kr.
Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.
Telegrafija. Spisal dr. Sim. Šubic. (Iz Letopisa 1875. I. Posebej vezana) 30 kr.
Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.
Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.
Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.
Dodatek (k tem delom) 20 kr.
Vodnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.
Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.
Dr. Etb. H. Costa. S podobo. 40 kr.
Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.
Olikani Slovenec. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.
Vpliv vpijančljivih pijač. Spisal dr. M. Samec 10 kr.
Potovanje okolo svetá v 80. dneh. Iz francoskega prevèl D. Hostnik. 40 kr.
Strup. Vesela igra v enem dejanji. Prosto poslovenila Lujiza Pesjakova. 10 kr.
Slovenska slovnica, po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.
Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.
Prirodoznanski zemljepis. Spisal J. Jesenko. 1 gld.
Zemljevidi: Evropa, Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Škandinavija, Švica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.
Zgodovina avstro-ogerske monarhije. Spisal Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.
Geometrija za učiteljišča. Sèstavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.
Somatologija. Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.
Prirodopis živalstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.
Prirodopis rastlinstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.
Rudninoslovje, po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.
Štirje letni časi. Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.
Schoedler, **Knjiga prirode.** Štirje snopiči. 1 gld. 70 kr.
— Posamični snopiči:
I. **Fizika.** Poslovenil Iv. Tušek. 40 kr.
II. **Astronomija in kemija.** 40 kr.
III. **Mineralogija in geognozija.** Poslovenil J. Zajec. 40 kr.
IV. **Botanika in zoologija.** Poslovenila I. Tušek in Fr. Erjavec. 50 kr.
Oko in vid. Spisal J. Žnidaršič. 25 kr.
Nauk o telovadbi. Drugi del (s 164 podobami). 40 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Odgovorni urednik prof. Fr. Šuklje.

Tiskata in zalágata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.